

पुरो रम्या शक्रखेमामरावती'त्युपक्रम्य "यदीच्छेत् सागरः
क्षिप्रिडुत्सृष्टुमिह तोयराट् । ततः स्वायतलक्षणा पुरी
स्यात् पुरषोत्तम । एवमुक्तस्ततः कृष्णः द्रागेव कतनिचयः ।
सागरं सरितां नाथसुवाच वदतांवरः । ससद्र । दश च
द्वे च योजनानि जलाशये । प्रतिसंहियतामत्मा यद्यस्ति
मयि मान्यता । अवकाशे त्वया दत्ते पुरीयं मामकं
बलम् । पर्याप्तविषय'रामा समग्रं विषहिष्यति ततः
कृष्णस्य वचनं श्रुत्वा नदनदीपतिः । स भारतेन योगेन
उत्ससर्ज्जं जलाशयम्" । इति हरिवंशः ।

अभिनवनीतक पु० अर्धैर्नवतीतमिव कायति प्रकाशते कै-क ।
चन्द्रे-ग०र० तस्य क्षीरसारतुल्यात्वात् तथात्वम् ।

अध्विफेन पु० दैत० । ससद्रफेने ।

अभिमण्डूकी स्त्री अभिं मण्डयति मण्ड-ऊक गेरा०
डोष् दैत० । सुक्तासाधने शुक्ती ।

अभिशय पु० अशौ गते शो-अव् ७त० । ससद्रस्यवटपत्रशय्या-
याम् अशौ वा शय्यायां शायिनि विष्णौ । खण्डप्रलय-
सुपक्रम्य "ततस्तं भारतं घोरं स्वयम्भूर्मुजुजाधिप ! ।
आदिःपद्मालयोदेवः पीत्वा स्वपिति भारत ! । तस्मिन्नेवार्णवे
घोरे" इत्युपक्रम्य ॥ "ततः कदाचित् पश्यामि तस्मिन्
सलिलसङ्घे । न्यप्रोढं सुमहान्मवै विशालं पृथिवीपते ! ।
शाखायां तस्य दृक्ष्य विस्तीर्णायां नराधिप ! । पर्यङ्के
पृथिवीपाल । विस्मयः सुमहान्मभूत् । कथं त्वयं शिशुःशेते
लोके नाशसुपागते भा०व० मार्क०प० १८८३ देवी-
माहात्म्ये तु "एकार्षवेऽहिशयने योगनिद्रासुपागत" इत्य-
हिशयनत्वसुक्तम् ।

अश्विग्नि पु० अश्वौ स्थितोऽग्निः । वडवानले तत्कथा और्व-
शब्दे दृष्ट्या । अश्विदहनादयोऽप्यत्र ।

अवभक्ष पु० अपो भक्षयति भक्ष-अण् उप०स० । १ सर्पभेदे
२ जलमात्राहारे लि० । "अवभक्षो वायुभक्षश्च उपवास
परस्तत" इति पुरा० ।

अवभ्र(भ्र) न० अपोविभर्त्ति क अवभ्र-गतौ-अच् वा वा द्वित्वम् ।
१ 'मेघे "अ(भ्रा)व्भ्राणि विभ्राणसुमाङ्गसङ्गते" भावः ।
२ मेघनामायां सुस्तायाम्, (आभ) ३ धातुभेदे च । मेघ-
तुल्याकारत्वात्तस्य तथात्वम् । ४ मेघाधारे आकाशे न० ।

अवभ्र(भ्र)लिङ् पु० अवभ्र(भ्र) लेटि स्पृशति लिङ्-खश्
सुम् च । उद्दिष्टे "अवभ्रलिङ्गार्थं रविमार्गमङ्गमिति"
भट्टिः । "अवभ्रलिङ्गानि लिङ्गिहे नवपञ्चवानीति" भावः ।

अवभ्र(भ्र)क पु० अवभ्र(भ्र)मिव कायति राजते कै-क ।

(आभ) धातुभेदे । मेघतुल्याकारत्वात्तस्य तथात्वम् ।
अवभ्र(भ्र)ङ्गश्च लि० अ(वभ्र)भ्रं मेघं कषति शोषयति
कष-खच् सुम् च । १ वायौ । २ अत्युच्चे लि० ।

अवभ्र(भ्र)पुष्प न० अवभ्र(भ्र)स्य पुष्पमिव शुभ्रत्वात् कार्य-
त्वाच्च । १ जले । अवभ्र(भ्र)मिव पुष्पमस्य व० । २ वेतस-
दृष्टे पु० । [ऐरावते गजे तस्य मेघनायकत्वात्तथात्वम् ।
अवभ्र(भ्र)मातङ्ग पु० अवभ्रा(भ्रा)धिपः मातङ्गः शा०त० ।
अवभ्र(भ्र)मु स्त्री अवभ्रे(भ्रे) अवभ्रा(भ्रा)धिपे ऐरावते माति
मा-ङु । ऐरावतस्य योषिति पूर्वदिग्वसिन्त्याम् ।

अवभ्र(भ्र)सुवल्गम पु० अवभ्र(भ्र)सोः वल्गमः द्वित० । ऐरावते
गजे । अवभ्र(भ्र)-सुपत्यादयोऽप्यत्र ।

अवभ्र(भ्र)रोहम् पु० अवभ्रा(भ्रा)त् तच्छब्दात् रोहति रुह-
असुन् । वैदूर्यमणौ तस्य हि मेघशब्दादुद्भव इति प्रसिद्धम्
"विदूरभूमिर्नैवमेघशब्दादुद्भिन्नया रत्नशक्तयेव" कु०वर्णितम्
अवभ्र(भ्र)ोत्थ न० अ(वभ्र)भ्रात् तद्विषयणादुत्तिष्ठति उद्भू-
त्स्या-क । १ वज्जे २ विदुदग्नौ पु० अ(भ्र)वभ्रजादयो-
ऽप्यत्र । [नौकासमापकर्षके काष्ठमये कुहाले ।

अवभ्रि(भ्रि) स्त्री अवभ्र गतौ इन् वा द्वित्वम् । काष्ठकुहाले
अवभ्रि(भ्रि)य लि० अवभ्रे(भ्रे)भवः च । मेघभने ।

अवभ्रचर्य न० विरोधे न०त० । १ ब्रह्मचर्यविरोधिनि
स्त्रीसंभोगादौ ब्रह्मचर्यं च स्त्रीस्पर्शादि तच्च ब्रह्मचर्यशब्दे
वक्ष्यते । न०व० । २ ब्रह्मचर्यरहिते लि० ।

अवभ्रक्षय न० ब्रह्मणि ब्राह्मणोचितकर्मणि अहिंसादौ साधु
यत् विरोधे न०त० । १ ब्रह्मकर्म्मण्यसाधौ २ हिंसादौ तथा-
त्वेन मोदनविषये ३ वचने च तथा हि "अयं न बन्ध" इति
कथने हि न हिंसते । हिंसा च ब्रह्मकर्म्मणि न साधुः
इत्यतस्तस्य तथात्वम् एतच्च प्रायेण नाशोक्तावेव प्रयुज्यते
"भो अवभ्रक्षयमवभ्रक्षयं वर्त्तते" नाटकम् । कचिदन्यथापि
"अथैत्य योगनन्दस्य व्याङ्गिना क्रन्दितं पुरः । अवभ्रक्षय-
मनुत्क्रान्तजीवो योगस्थितोद्विजः" दृष्टकथासारः ।

अवभ्रक्षय पु० अप्राशस्ते न०त० । १ अवप्रशस्तब्राह्मणे "समम-
ब्राह्मणेदानं द्विगुणं ब्राह्मण्यजुवे" इति पुरा० अवभ्रक्षयश्च
षट् स्तुतौ दर्शिताः । "अवभ्रक्षयस्तु षट् प्रोक्ता ऋषिणा
तत्त्ववादिना । आद्यो राजभृतस्तेषां द्वितीयः क्रयविक्रयी
तृतीयो बज्रयाज्यः स्याच्चतुर्थो यामयाजकः । पञ्चमस्तु
दृष्टस्तेषां यामस्य नगरस्य च । अनागतान्तु यः पूर्व्यां
सादित्यां चैव पश्चिमात् । नोपासीत द्विजः सन्ध्यां च
षष्ठो ब्राह्मणः स्तुतः" आ०त०शाता० एवमन्तेर्षिः स्तुतः